

Stockholm 9 okt. 2009

Jordbruksdepartementet
Jakt-, fiske- och sameenheten

REMISSYTTRANDE

SOU 2009:53

Skogsindustrierna har lämnats tillfälle att yttra sig över rubricerade betänkande.

Skogsbolagen äger tillsammans stora markarealer med tillhörande fiskerättigheter. Sannantaget torde bolagen vara medlemmar i fler än 500 olika fiskevårdsområden.

Skogsindustrierna ser mycket positivt på förslaget som ger fiskevårdsområdesföreningarna möjlighet att utöva en effektiv tillsyn inom fiskevårdsområdet, utan att systemet blir komplicerat och skapar byråkrati. Vi ser också gärna att utredaren i den fortsatta utredningen hittar en förenklad modell även för olovligt fiske, dvs fiske utan tillstånd.

Skogsindustriernas bedömning är att huvuddelen av de fiskevatten, där fiskevårdsområden (fvo) är en lämplig förvaltningsform, redan ingår i ett fvo. Merparten av de fiskevårdsområden som kan bildas är således redan bildade. Det kommer därför knappast att tillkomma så många nya fvo'n. De förslag som framförs i utredningen kommer således framför allt att få påverkan i förvaltningen av redan bildade fvo'n. Vi är oroadade att några av utredningsförslagen kan komma att försvåra verksamheten och, i en del fall, försämra allmänhetens fiskemöjligheter.

Allmänna bestämmelser

I utredningen anges att syftet med bildande av fiskevårdsområden ska vara fiskevård och inget annat. Möjligheten att bilda fiskevårdsområden i syfte att främja fiskerättsinnehavarnas gemensamma intressen tas därför bort. Det blir därför inte längre möjligt att bilda fiskevårdsområden om området inte främjar fiskevården. Utöver att betona miljöhänsyn ger denna ändring den enskilde ökat egendomsskydd, eftersom rådighetsinskränkningen i äganderätten enligt lagen om fiskevårdsområden inte längre får ske i syfte att främja fiskerättsinnehavarnas gemensamma intressen.

För att ytterligare öka egendomsskyddet för den enskilde föreslås att det av lagen skall framgå att en fiskevårdsområdesförening inte får bedriva verksamhet som är främmande för det ändamål som fiskevårdsområdet ska tillgodose, dvs. fiskevård. Avsikten med ändringen är alltså inte att begränsa allmänhetens tillträde till fiskevatten. I utredningen anförs vidare att ett allsidigt bedrivet fiske normalt är den bästa fiskevården och att allmänhetens fiske är en del i en god fiskevård. Alltså kan även åtgärder som ger allmänheten tillträde till fiskevatten utgöra fiskevård.

Som exempel på fiskevård anges insatser för att bevara hotade fiskarter, utsättning av fisk, återställande eller förbättrande av vattenmiljö, regler för fiskets bedrivande, fisketillsyn och åtgärder som främjar den biologiska mångfalden.

Skogsindustrierna delar inte utredningens uppfattning att ändringen inte behöver betyda så mycket. Syftet med ett fvo måste vara att främja både fiskevård och själva fisket. Vi har svårt att se hur det kan hävdas att allmänhetens tillträde till fiskevatten ska betraktas som fiskevård. Om ett fvo beslutar att plantera ut fisk för att skapa ett attraktivt fiske för allmänheten, men någon delägare överklagar beslutet på den grunden att det inte är fiskevård, ser vi en risk att utplanteringsbeslutet hävs eftersom det inte skulle anses vara fiskevård. Upptag av fisk innebär en störning av den naturliga balansen i ekosystemet och kan således inte betraktas som fiskevård. Fiskevård bedrivs normalt i syfte att kompensera negativa effekter orsakade av yttre störningar. Fiske utgör alltid en yttre störning.

De intäkter som allmänhetens fiske genererar är en förutsättning för att fvo skall kunna bedriva fiskevård. Att låta fvo fortsätta arbeta med att gynna upplåtelsen av fisket har stor betydelse för allmänhetens fiskemöjligheter. Det finns en uppenbar risk att den föreslagna ändringen kommer att innebära försämringar för allmänhetens fiskemöjligheter.

Organisation

I de flesta fiskevårdsområdesföreningar är inte fiskerättsägarnas respektive andel utredd. Före 1981 års LOFO gjordes fiskerättsutredningar av det slag som utredningen nu föreslår. I enstaka fall viktades även kvaliteten på fisket in. I Norrlandslänen var dock detta ovanligt. Arbetet med dessa utredningar var mycket kostsamt, vilket ledde till att det i 1981 års lag infördes ett enklare förfarandet med fiskerättsförteckningar.

I rubricerad utredning anges att fiskerättsutredningen inte ska vara så detaljerad, utan ska klarlägga vem som har fiskerätt och hur stor andel av fisket inom fiskevårdsområdet en fastighet kommer att ha. Enligt Skogsindustriernas uppfattning är den kostsamma delen i utredningen att fastställa andelstalen, eftersom man först måste beräkna vattenarealen inom respektive fvo för att sedan fördela denna utifrån fastighetsandelarna i det samfälliga fisket. Det är just denna

typ av utredning som vid 1981 års lagändring ansågs för dyr. Utredningskostnaderna har inte blivit billigare sedan dess.

Om fiskerättsägarnas andel av fiskevattenområdet inte klarlagts i samband med att fiskevårdsområdet bildades ska föreningen vidta sådan utredning. Man måste ha klart för sig att en fullständig utredning av fiskerätten kommer att kosta mycket stora summor beroende på komplicerade ägareförhållanden med servitut, samfällda fisken, avsöndringar och avstyckningar där fiskerätten fördelats. Utredningen föreslår att ägarna av fisket skall stå för denna merkostnad som en fiskerättsutredning innebär. Ett fiskevårdsområde som i sina stadgar inte har inskrivet att uttaxering kan ske och som inte heller har någon ackumulerat kapital kan komma att få stora svårigheter att överleva rent ekonomiskt. Många små områden med svag ekonomi kommer då att upplösas i stället för att lägga pengar på kostsamma utredningar. Detta motverkar ett av de tidigare syftena med att bilda fiskevårdsområden, nämligen att ge möjlighet för allmänheten att fiska.

Skogsindustrierna föreslår att nuvarande lagstiftning bibehålls när det gäller fiskerättsförteckningar och att frågan om framtagande av en fiskerättsutredning får anstå till dess andelstalsröstning begärs inom ett fvo. Det faktum att skattelagstiftningen i nuläget kräver att man skall kunna redovisa andelstal visar snarast på behovet av en översyn av skattelagstiftningen i stället för att ställa krav på nya kostsamma fiskerättsutredningar.

Sanktioner

Enligt utredningen föreslås att gällande lags straffbestämmelse, vilken står i strid med regeringsformens regler om normgivning, tas bort. Istället ersätter ett civilrättsligt system med utfärdande av kontrollavgift bestämmelsen. Tillsynsman eller annan behörig person får rätt att ta ut en kontrollavgift från den som inte följer föreningens regler.

Caroline Rothpfeffer
Rådgivare skogliga frågor